

Vedkommende anbefale at stemme imod **Endringsforslagene**.

Sonne: Jeg vil indrømme den sidste erede Taler, at de Søfolk, der tage Hensyn til Væresfølelsen, til Pligten, og til hvad de skyldte Capitainen og Fartøiet, ikke ville forsee sig og ikke ville handle saaledes, at de blivde dømt efter Loven; men Loven er jo ikke skreven for dem. (Christensen: Ja, men deres egen Interesse!) Loven er ikke skreven for dem, der gøre deres Pligt, eller for dem, der varetage deres egen Interesse i denne Henseende, men just for dem, der forsee sig, for dem, der ikke gøre deres Pligt. Jeg mener, at det for dem, der med velberaad nu forsee sig, og der tilfidsætte deres Pligt og selv tage sig Landslov for at gaar hen at more sig istedetfor at arbejde, er for lille en Straf, naar de derfor kun komme til at bøde to Dages Bøde.

Schmann: Det erede Medlem, som først havde Ordet imod det foreliggende **Endringsforslag (Hæle)**, vedkjendte sig som Grundsetning, at han meget nødig vilde gjøre nogen Forandring i dette Lovudkast, fordi dets Bestemmelser vare vedtagne i det andet Thing med stort Fleertal, ligesom han endvidere som et Motiv til sin Beslutning ansøgte den større Sagkundskab, som skulde findes i Folkethinget om denne Sag. Dertil skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg for mit Vedkommende ikke skal have nogen Mening om det Rigtige eller det Urigtige i den Grundsetning, som det erede Medlem i saa Henseende følger og bruger som Rettesnor for sine Handlinger, men jeg troer, at det vilde have nogen Betænkelighed, dersom Landsthinget uden videre vilde acceptere denne Grundsetning. Det har dog navnlig frapperet mig noget at høre denne Grundsetning paabe-raagt i nærværende Tilfælde, thi det er ganske vist, at Landsthinget, som i sin Tid udførlig har forhandlet dette Lovforslag, derom har taget en heel Deel Beslutninger med Enstemmighed eller idetmindste med et Fleertal, som næsten grændser til Enstemmighed; dette kunde imidlertid naturligtvis ikke afholde Folkethinget fra aldeles frit og selvstændigt at underkaste Lovforslaget sin Behandling, og det har benyttet

denne sin Ret i meget stor Udstrækning; jeg dabler ikke Folkethinget derfor, thi det er en Selsfølge, at ethvert Thing har sin Opgave at løse, men det forekommer mig dog rigtigt, at Grundsetningen om Hensynet til det andet Thing ligesaa vel maa tages fra den ene som fra den anden Side; det har derfor, navnlig naar jeg seer paa de **Endringsforslag**, der foreligge her, maattet forundre mig at høre hele den ansøgte Betragtning fremdrage ved denne Sag; thi naattet de Forandringer, der i Folkethinget ere foretagne i Lovudkastet fra den Form, hvori det forelaa efter forrige Samling, ere meget talrige, om ikke indgribende, har jeg dog for mit Vedkommende ikke gjort Forsøg paa at faae dem omændrede uden i meget saa Tilfælde. Ligesaavidt som altsaa ethvert Thing — Folkethinget saavel som Lands-thinget — har Ret til at benytte sin Andeel i den lovgivende Magt, og ligesaavidt som derhos de Hensyn, som maae tages til, at de to skulde blive enige om en Beslutning — der kommer jo endnu en 3die Factor til, nemlig Regjeringen — maae paalægge dem en stor Resignation, ligesaavidt er denne i nærværende Tilfælde i fuldeste Maal uddiist fra vor Side. Jeg vil derhos endnu gjøre opmærksom paa, at man maastee kunde finde sig i at beholde de Ulemper, der søges afhjulpne ved de i dette Dieblis omhandlede idet indgribende **Endringsforslag**, dersom de vare de eneste, hvorom der blev Spørgsmaal. Jeg vilde maastee ikke have fundet mig foranlediget til at foreslaae disse **Endringer**, netop fordi jeg har et levende og oprigtigt Dulle om, at Loven kan komme ud, dersom det var givet, at den i saa Tilfælde kunde udgaar uforandret, men det er min skulde Overbeviisning, at der paa det Punkt, som endnu ikke foreligger til Forhandling, er en absolut Nødvendighed tilstede for at foretage Forandring i det, der er vedtaget i Folkethinget, inden Forslaget kan blive til Lov, og saa vil det ogsaa sees, at det fremdragne almindelige Hensyn, som ikke kan gjælde blot efter Ens foreløbige Opfattelse af et enkelt Punkt, men som maa anvendes efter Forholdene i det Hele, her maa falde bort, idet man godt, naar man virkelig iøvrigt anseer det for nødvendigt, at Loven gaaer tilbage, med det Samme kan fore-